

Χειμώνας στη Σιάτιστα

Ο Χειμώνας στη Σιάτιστα είναι μακρύς και δύσκολος. «Δικαπέντσιν ου Αύγουστους, πυρώσ' κι μην αντρέπισι» έλεγαν οι παλιοί και τέλη Νοέμβρη έφταναν για τα καλά τα χιόνια (τ' Αϊ -Αντρά αντρών τα χιόνια). Πολλές φορές στη διάρκεια χειμώνα τα χιόνια δεν έλεγαν να λιώσουν, «σκλήκιαζαν» κατά την τοπική έκφραση, κι έφερναν κι άλλα.

Αλλά για τους Σιατιστινούς Χειμώνας σημαίνει κυρίως Χριστούγεννα. Από το Νοέμβρη κιόλας οι μικροί τρέχουν στα χωράφια να μαζέψουν «λόζιο» ή «φουρφούρια» (ξερά χορτάρια) και να τον φυλάξουν με βάρδιες στις αποθήκες τους, ώστε να είναι «όλος» και «στεγνός» για το βράδυ της 23ης Δεκεμβρίου που θα ανάψει η «κλαδαρά», η μεγάλη φωτιά στις πλατείες των γειτονιών μας.

Κι όταν έρθει η μεγάλη ώρα του ανάμματος της κλαδαριάς και αφού χορέψουν γύρω της, θα ξεχυθούν μέσα στη νύχτα να χτυπήσουν τις πόρτες μας με τις «τζιουμάκες» τους, για να αναγγείλουν τη Θεία Γέννηση και να απαιτήσουν το κέρασμά τους ... έστω και με έναν μικρό συμβιβασμό...: «κι σαν δεν έχεις κόλιαντα ... δος μας ένα κουρίτσι...»

Στην καρδιά του χειμώνα, τα Θεοφάνεια, οι Σιατιστινοί θα ντυθούν ευρηματικά ... «μπουμπουσιάρια» (καρναβάλια) και, είτε επίσημα το μεσημέρι των Θεοφανείων στην καθιερωμένη παρέλαση, είτε ανεπίσημα τα βράδια στους δρόμους και στα κέντρα, θα γλεντήσουν παρασέρνοντας κι αυτούς ακόμη που δεν είναι μεταμφιεσμένοι.

www.siatista.gr

Φωτογραφία Γ. Τσιάλτα

2/4

Κλαδαριές

Φωτογραφία Γ. Λογδανίδη

Μας την είχε προσφέρει ο Λ. Κουφογιάννης

Μπουμπουσιάρια